

Nit de l'Educació: un país que fa goig

Dg, 22/11/2009 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

En el dia a dia del país i de l'educació sobresurten els motius d'enuig i d'inquietud, per això no vull deixar passar sense esment la sensació viscuda fa uns dies en el lliurament dels [Premis Catalunya d'Educació](#) i d'altres guardons escolar, en l'anomenada [La nit de l'educació 2009](#).

Hi anava amb satisfacció ja que dues candidatures que havíem impulsat havien assolit el reconeixement dels Catalunya d'Educació: [Francesc Riu](#), premi extraordinari, i l'[Escola de Mestres Blanquerna](#), en la categoria d'institucions. Però l'experiència del mateix [acte de lliurament](#) va ser molt reeixida.

Es van lliurar premis d'oratòria per alumnat de primària i de secundària i ens varen fer un tast de les seves dots reconegudes pels premis. També es varen lliurar premis extraordinaris de Batxillerat, el premi Pere Calders de literatura i els Premis Catalunya d'Educació que junt als premiats ja esmentats reconeixien també un centre docent, l' [Institut Esteve Terrades](#), i un mestre, [Anicet Cosiells](#).

La presentació dels guardonats i les seves paraules, donaven **imatge d'un país normal i plural, d'unes institucions arrelades i solvents i d'unes persones que havien fet de l'educació la seva passió de servei als altres, amb afecte, amb rigor i amb un alt compromís personal.**

Em van agradar tots els parlaments, però he de dir que em van sorprendre, molt gratament, les paraules dels premis extraordinaris de batxillerat. Lluny de l'estereotip de l'"empollon", tal com en dèiem a la meua època, els nois i noies guardonats també eren **un exponent plural d'una realitat sovint amagada: els alumnes excel·lents**. Plurals pels tipus d'escola on havien cursat el batxillerat (pública, privada concertada i privada no concertada), plurals per la diversitat geogràfica, plurals pels estudis universitaris triats -medicina, història...-, plurals en la forma d'expressar-se. **El seu missatge era, però d'una gran solidesa i**

coherència. Parlaven d'inconformisme, del valor de l'estudi, de la compatibilitat entre estudiar i viure, de la passió per aprendre, de la voluntat per anar més enllà...

Mentre tornava cap a casa, pensava que allò que s'havia manifestat en aquell acte **era propi d'un país que fa goig. Era un miratge, potser? No!** Aquells alumnes eren ben reals i avui estan a diferents centres universitaris. L'obra de Francesc Riu continua a la Fundació Escola Cristiana de Catalunya i una mica a totes les escoles cristianes del país. Blanquerna segueix formant mestres i ha esdevingut un important centre universitari dins de la Universitat Ramon Llull. L'institut segueix la seva reconeguda tasca a Cornellà de Llobregat i Anicet Cosials ens va fer una petita demostració del seu saber fer didàctic i de la seva capacitat divulgadora de la ciència. **Tot ben real. Una cara més de la polièdrica realitat educativa de Catalunya.** Tant real com reals ho son també les cares que no ens agrada ni mostrar ni veure.